ÎNTRU ACEASTA VOR CUNOAŞTE TOŢI CĂ SUNTEŢI UCENICII MEI, DACĂ VEŢI AVEA DRAGOSTE UNII FAŢĂ DE ALŢII (IOAN 13,35)

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAŢIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chişinăului şi al întregii Moldove
Nr. 11(244) 17 noiembrie 2011

Despre lanţul slăbiciunilor în peisajul religios al Moldovei

Zilele acestea am avut „fericirea" să citesc articolul lui Vitalie Sprinceană întitulat „Lanţul slăbiciunilor în peisajul religios al Moldovei" pe *unimedia.md.*

Mi-a atras atenţia articolul în primul rând pentru orizontul larg al activităţii autorului: a studiat ştiinţe politice la bulgari, filozofie la moldoveni şi sociologie la americani. După cum vedem autorul este specialist în cel puţin trei ştiinţe.

Dar să trecem de la persoana autorului la articolul lui.

La prima vedere s-ar părea că autorul imparţial doreşte să ne dumerească şi pe noi cititorii în problema „slăbiciunilor în peisajul religios„ de pe la noi. Spre regret eforturile autorului până la urmă s-au limitat la o idee fixă vehiculată tot mai des pe malurile Bâcului şi nu doar: „cât sunt de răi şi intoleranţi creştinii ortodocşi" din Moldova! De fapt dacă s-ar limita doar la aceasta poate că treceam pe alături, dar autorul vine cu nişte sugestii noi. Vitalie Sprinceană este surprins, poate chiar şi deranjat, de abilitatea creştinilor neortodocşi „de a pactiza strategic şi tactic, fără remuşcări, cu opresorii (adică cu ortodocşii - N. F.) atunci când identifică un duşman comun – comunitatea musulmană moldovenească, homosexualii, legea anti-discriminare ori cursul "Deprinderi de viaţă".

Să le luăm pe toate pe rând.

Autorul consideră că „ar mai fi de menţionat şi efortul considerabil al cultelor creştine non-Ortodoxe din Moldova de a preveni adoptarea de către Parlament a legii anti-discriminare ce ar oferi persoanelor de orientare sexuală netradiţională, invalizilor şi altor categorii discriminate ceva garanţii juridice".

Aţi observat stimaţii cititori că „specialistul în trei ştiinţe" de fapt trişează în afirmaţiile sale? Nici creştinii ortodocşi, nici cei neortodocşi nu sunt împotriva "persoanelor de orientare sexuală netradiţională", ci împotriva păcatului homosexualităţii. Creştinii sunt şi vor fi mereu împotriva păcatului, dar nu şi împotriva păcătosului. Păcătosul trezeşte milă, dar nu ură. Creştinii au şi o motivaţie pentru o astfel de atitudine: "Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu" (*Ez. 18, 23, 32*). Şi dacă filosoful, sociologul şi politologul nu poate deosebi păcatul de păcătos, e problema lui. Noi creştini, indiferent de ce confesiune suntem, facem distincţie dintre păcat şi păcătos.

Cu atât mai mult creştinii nu au nimic împotriva asigurării invalizilor cu garanţii juridice. Noi chiar încercăm să-i ajutăm prin diferite forme de asistenţă socială pe cei care suferă de anumite dizabilităţi.

Autorul trişează şi atunci când afirmă că creştinii au fost împotriva cursului „Deprinderi de viaţă". Noi am fost împotriva conţinutului cursului, împotriva iniţierii copiilor în păcat, împotriva intoxicării conştiinţei copiilor cu nişte concepţii care sunt împotriva poruncilor lui Dumnezeu, împotriva credinţei noastre. Toţi creştinii ar fi fost de acord cu un astfel de curs, dacă acesta ar fi propagat nişte idei sănătoase, şi nu nişte perversiuni.

Autorul este supărat că creştinii neortodocşi „strigă vehement şi isteric împotriva musulmanilor ca fiind credinţă netradiţională în Moldova". Lăsând pe conştiinţa autorului expresia intolerantă la adresa creştinilor neortodocşi, îndrăznim să-l întrebăm: Dar oare islamul este o credinţă tradiţională pentru ţara noastră? Şi de unde atâta grijă pentru sărmanii „musulmani moldoveni". Este interesant să aflăm, dacă cineva ne poate furniza astfel de cifre: câţi moldoveni sunt musulmani din moşi strămoşi, ca să fie considerat islamul drept religie tradiţională?

În finalul articolului autorul susţine: „nu cred deloc ca fiind înţelepte politicile acestor culte minoritare de a-şi tăia creanga pe care stau, solul din care se hrănesc".

Cu alte cuvinte, pentru autor colaborarea creştinilor neortodocşi cu cei ortodocşi în apărarea valorilor comune ar însemna să-şi taie creanga pe care stau.

O astfel de concluzie poate să-i vină în minte doar celui care habar nu are despre bazele, fundamentele credinţei creştinilor. Pentru creştini „solul din care se hrănesc" este Cuvântul lui Dumnezeu.

Şi atâta timp cât vor împlini Cuvântul lui Dumnezeu atâta timp vor avea un rost să existe. Iar divergenţele doctrinare le v-om depăşi cu ajutorul lui Dumnezeu, fără de amestecul celor pentru care Cuvântul lui Dumnezeu are doar o valoare relativă şi nu una absolută.

Nicolae Fuştei

Stimaţi cititori! Nu uitaţi să vă abonaţi la *Curierul Ortodox* pe anul 2012

Soborul mai-marilor Arhistrategi (arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor puteri celor fără de trup

8/21 noiembrie

La adunarea celor 9 cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stapâniile, Începătoriile, Puterile, Arhanghelii şi Îngerii.

Mihail, preaîncuviinţatul mai-marele peste cetele puterilor celor fără de trup, şi în Legea Veche şi în cea Nouă a arătat ce este harul Evangheliei, şi arată multe faceri de bine neamului omenesc. Că de vreme ce pizmaşul şi luptătorul mântuirii noastre, înălţându-se s-a mândrit împotriva Ziditorului său şi a zis: "Pune-voi scaunul meu deasupra norilor" şi lăudându-se că "voi fi asemenea cu Cel înalt", a căzut din cinstea de arhanghel, precum grăieşte Domnul ("Văzut-am, zice, pe satana, ca fulgerul din cer căzând"). Asemenea cu el şi ceata ce era sub el, înălţându-se, a căzut. Acest de-a-pururea lăudat, păzind ca o slugă credincioasă credinţa către Stăpânul şi arătând multă nevoinţă spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare peste cetele înţelegătoare. Văzând că a căzut vicleanul, a strâns cetele îngereşti şi a zis: "Să luăm aminte: Lăudat-au cu glas pe Domnul tuturor", ca şi cum ar fi zis: Să luăm aminte noi cei ce suntem zidiţi ce au pătimit cei ce erau cu noi, care până acum au fost lumină, şi acum s-au făcut întuneric.

Pentru aceasta o adunare ca aceasta s-a numit Soborul îngerilor, adică luarea aminte şi înţelegere şi unire. Acesta dar, marele folositor şi de bine-făcător mântuirii noastre, înmulţind şi întinzând spre mulţi multe faceri de bine mântuirii, s-a arătat la mulţi văzându-se. Că s-a arătat lui Avraam şi lui Lot la pustiirea şi pierderea Sodomei. Arătatu-s-a lui Iacov când fugea de fratele său. Mers-a înaintea taberei fiilor lui Israel, când se izbăveau şi au scăpat de robia şi de chinul egiptenilor. Arătatu-s-a lui Valaam, când mergea să blesteme pe Israel. Şi către Iosua al lui Navi a zis, când l-a întrebat: "Eu, Arhistrategul puterilor Domnului, acum am venit". Acesta a cufundat de tot şi râurile ce se revărsaseră de păgâni asupra aghesmei şi a locaşului de închinare. Se află şi altele multe ce se spun despre el în Sfânta Scriptură. Pentru aceasta şi noi, având pe acesta ajutor şi păzitor vieţii noastre, prăznuim astăzi preacinstitul lui praznic. Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail, prăznuim astăzi şi pe prea frumosul şi prea veselitorul Arhanghel Gavriil. Pentru că şi acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în Legea Veche, cât şi în cea Nouă. Căci în proorocia lui Daniil se pomeneşte însuşi numele lui, când tâlcuieşte Daniil visul ce a văzut pentru împăraţii mezilor şi ai perşilor şi ai elinilor: "Gavriile, zice, fă-l pe acela (adică pe Daniil) să înţeleagă vedenia" (*Daniil. 8, 16*). Şi iarăşi acelaşi Gavriil a arătat aceluiaşi Daniil că după şaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci şi şapte de ani, are să vină Hristos. "Şi iată, zice Gavriil, bărbatul pe care l-am fost văzut la începutul vedeniei zburând, s-a atins de mine ca în ceasul jertfei de seară. Şi m-a făcut să înţeleg şi celelalte" (*Daniil 9, 2*1). Acesta este cel care a binevestit femeii lui Manoe că are să nască pe Samson. Acesta este cel care a binevestit lui Ioachim şi Annei că au să nască pe Doamna şi Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.

Iar în Legea Nouă, acesta a binevestit lui Zaharia, stând de-a dreapta altarului tămâierii, că va naşte pe marele Ioan înaintemergătorul. Acesta a hrănit şi pe pururea Fecioara Maria doisprezece ani înăuntru în Sfintele Sfintelor cu hrană cerească. Acesta însuşi, şi cine se îndoieşte? a binevestit Născătoarei de Dumnezeu că va naşte de la Duhul Sfânt pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta s-a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulţi, şi i-a zis să nu se teamă, ci să ia pe Mariam, femeia sa, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Acesta s-a arătat şi pastorilor şi le-a binevestit, că S-a născut Hristos Mântuitorul lumii. Acesta şi în vis a zis lui Iosif să ia pruncul şi pe Mama lui şi să fugă în Egipt. Şi iarăşi acesta însuşi i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israel. Mulţi însă din sfinţiţii învăţători şi din scriitorii de cântări socotesc că dumnezeiescul Gavriil a fost şi îngerul cel îmbrăcat în veşmânt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe uşa mormântului lui Iisus, Dătătorului de viaţă, şi a şezut deasupra ei. Şi el a fost cel care a binevestit mironosiţelor Învierea Domnului. Şi ca să spunem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârşit.

Pentru aceasta şi Biserica lui Hristos îl prăznuieşte pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail, şi cheamă harul şi ajutorul lui, rugându-i ca prin ajutorul şi rugăciunile lor, şi în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, şi în cel ce va să fie să ne învrednicim de bucuria cerească şi de împărăţie. Amin.

În atenţia preoţilor protopopi din cuprinsul Mitropoliei Moldovei

Mitropolia Chişinăului şi a Întregii Moldove solicită preoţilor protopopi din toate eparhiile să prezinte până la 1 decembrie 2011 următoarele:

Date istorice privind lăcaşele sfinte din cadrul protopopiatelor (scurtă prezentare privind construcţia bisericii, ctitorii, slujitorii; sfinţeniile şi atributele bisericeşti; activităţi şi perspective);

Materiale de arhivă, foto, video, adresele paginilor electronice sau blogurilor parohiilor etc. Datele de contact ale preoţilor parohi (adresă, telefon, fax, e-mail)

Această informaţie urmează a fi inclusă în ediţia jubiliară a volumului consacrat celor 200 de ani de la înfiinţarea Eparhiei de Chişinău.

Informaţia urmează a fi prezentată la Direcţia Mitropolitană: str. Bucureşti, 119, Chişinău. Tel.: /022/ 20 35 54

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIŞINĂULUI ŞI ÎNTREGII MOLDOVE

14 noiembrie
ÎPS Vladimir a primit în audiență la Palatul Mitropolitan slujitori şi credincioşi din Eparhia de Centru.

13 noiembrie
Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala „Naşterea Domnului" din Chişinău.

8 noiembrie
Mitropolitul Vladimir a slujit la biserica "Sf. M. Mucenic Dumitru" din Chişinău.

7 noiembrie
ÎPS Vladimir a liturghisit la biserica "Sf. Dumitru" din s. Ciobruciu, r. Ştefan Vodă.

4 noiembrie
ÎPS Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan nouă veterani din Republica Moldova, ai Asociației Veteranilor Războaielor şi Conflictelor Armate Locale.

3 noiembrie
ÎPS Vladimir însoțit de PS Nicodim cu un sobor de preoți au sfințit biserica renovată din s. Rotunda, Edineț.

2 noiembrie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Taina Botezului pentru doisprezece copii din cadrul Orfelinatului nr. 3 din Chişinău.

1 noiembrie
Mitropolitul Vladimir a litughisit la mănăstirea

"Adormirea Maicii Domnului", Țigănești, Străşeni.

31 octombrie
ÎPS Vladimir a săvârşit Sf. Liturghie la Catedrala Mitropolitană din Chişinău.

30 octombrie
Mitropolitul Vladimir a slujit la mănăstirea " Sf. Dumitru" din Pripiceni-Curchi. În aceeaşi zi, Vlădica Vladimir s-a deplasat la Mănăstirea „Sf. Vasile" din s. Cuizăuca unde a discutat cu maica stareță Heruvima (Vârlan) şi părintele duhovnic despre starea lucrurilor de la mănăstire.

28 octombrie
ÎPS Vladimir a oficiat cununia tinerilor Nestor şi Nicoleta Grozavu. În aceeaşi zi au fost primiți în audiență Ambasadorul Federației Ruse în Republica Moldova, Excelența Sa, domnul Valeri Kuzmin şi domnul Grigori Karasin, Viceministrul Afacerilor Externe al Federației Ruse.

27 octombrie
ÎPS Vladimir a liturghisit la mănăstirea Japca. În aceeaşi zi Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Vladimir a primit vizita domnului Valeri Alekseev, preşedintele Fondului Unității Ortodoxe, împreună cu alți câțiva delegați ai acestei instituții.

24 octombrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârşit Sf. Liturghie însoțit de întreg soborul preoțesc de la Catedrala „Naşterea Domnului" din Chişinău. În aceeaşi zi ÎPS Vladimir a avut o întâlnire cu ÎPS Mitropolit Pavel de Reazansk şi Mihailovsk, care a întreprins o vizită în Eparhia de Tiraspol şi Dubăsari, astăzi, însoțit de către PS Episcop Savva.

AU FOST HIROTONIȚI

13 noiembrie
În cadrul Liturghiei de la catedrala mitropolitană din Chişinău, diaconul Rustic Grecu a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei „Minunea Sf. Arh. Mihail" din s. Cruglic, r. Criuleni.

8 noiembrie
Mihail Constandache a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane.

1 noiembrie
Monahul Ioachim (Cârlan) fiind Hirotonit în treapta de ierodiacon, iar ierodiac. Tihon (Codrean) în cea de ieromonah, ambii pe seama Mănăstirii Țigăneşti.

24 octombrie
Diaconul Ioan Cozonac a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei „Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil" din s. Cuizăuca, r. Rezina.

DECORAȚII BISERICEŞTI

14 septembrie
La recomandarea prot. Pavel Cârlan, parohul bisericii Sf. Arhangheli din or. Glodeni, dl. Gheorghe Şalaru, ministrul mediului a fost decorat cu ordinul „Sf. Ştefan cel Mare" gradul II pentru amenajarea curții bisericii din or. Glodeni, precum şi pentru ctitorirea unor sfinte lăcaşe din Republică.

8 noiembrie
Diaconul Veaceslav Dogotari, cleric al bisericii „Sf. M. Mc. Dumitru" din Chişinău, s-a învrednicit de dreptul de a purta orar dublu.

Au fost distinşi cu înalte ordine bisericeşti: domnii Nicolae Andronic, Mihai Severovan şi Valeriu Luchian s-au învrednicit de Ordinul "Ştefan cel Mare şi Sfânt", domnii Victor Catan, Pintilie Tâldu, Victor Tătaru Alexandru Vorobiov şi Igor Borş au fost distinşi cu Ordniul "Cuv. Paisie Velicikovski" gr. II. În acelaşi timp, doamna Svetlana Mîslițkaia s-a învrednicit de Ordinul "Cuv. Parascheva", gr. II.

7 noiembrie
Pentru deosebita trudă pe care a depus-o spre ridicarea din temelii a bisericii din Cioburciu şi pentru eforturile de consolidare a comunității binecredincioase din localitate, Petru Falcaş parohul bisericii "Sf. Dumitru", din s. Ciobruciu s-a învrednicit de trei mari distincții bisericeşti - dreptul e a purta Bederniță, Cruce cu Pietre Scumpe şi Mitră.

3 noiembrie
Domnul Nicolae Mitrofanenco, ctitor la biserica din s. Rotunda, Edineț a fost decorat cu cea mai înaltă distincție a Bisericii Ortodoxe din Moldova – ordinul "Binecredinciosul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt".

1 noiembrie
Pentru slujirea vrednică şi pentru meritele sale deosebite întru buna administrare a mănăstirii Țigăneşti, părintele stareț Arhimandrit Irinarh (Costru) a fost decorat cu dreptul de a purta Toiagul.

30 octombrie
Starețа de la mănăstirea "Sf. Dumitru" din Pripiceni-Curchi, Filofeea a fost decorată cu două distincții bisericeşti - dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe şi Toiag. Părintelui duhovnic al aceleiaşi mănăstiri, Ioan (Hangan) a fost ridicat în treapta de Arhimandrit.

Oprit de la săvârşirea celor sfinte

Nr. 01-01/135 din 14.11.2011

Egumen IOAN (Cucu)

D E C R E T

Prin prezentul, Cuvioşia Voastră, pentru comportament neadecvat cinului monahal, comiterea unui act de violență şi încălcarea canoanelor eclesiale sunteți oprit din a oficia cele sfinte, începând cu 14.11.2011.

Incidentul din 13.11.2011, în care ați fost implicat, va fi examinat de către Judecata Mitropolitană.

Mitropolitul Chişinăului şi întregii Moldove
+ *Vladimir*

AVIZ

asupra proiectului de lege pentru modificarea şi completarea Legii nr. 125 - XVI privind cultele religioase şi părțile lor componente din 11 mai 2007

Mitropolia Moldovei nu susține modificările legii cu privire la cultele religioase şi părțile lor componente, deoarece proiectul în cauză nu modifică esențial cadrul normativ existent şi nu corespunde necesităților reale cu care se confruntă credincioşii din RM:

• Pe parcursul întregului cuprins al legii sintagma „cult religios" se substituie cu „organizație religioasă". Acest fapt nu va produce altceva decât o situație de confuzie şi necesitatea de a schimba toate actele şi ştampilele parohiilor;

• Noțiunea de "entitate religioasă" este confuză, nu este clar ce înseamnă "structură religioasă";

• Introducerea structurii religioase noi sub formă de grupare religioasă fără personalitate juridică şi fără obligația de a se înregistra la organele competente, de facto, deschide porțile tuturor curentelor religioase neînregistrate de a se promova şi a exista nestingherit pe teritoriul RM;

• Consemnarea calității de membru ca obligațiune a entităților religioase va obliga toate comunitățile religioase să ducă evidența enoriaşilor, fapt care este imposibil de realizat în practică şi ar trezi nemulțumirea credincioşilor;

• Nu este definită explicit noțiunea de "prozelitism abuziv" etc.

Luând în considerație cele expuse mai sus, credem că este necesar de a modifica Legea cu privire la cultele religioase şi părțile lor componente, astfel încât:

1. Toate aspectele legate de activitatea cultelor pe teritoriul RM şi de aplicarea prevederilor Legii cultelor şi a normelor conexe să fie în competența unui organ de stat specializat separat, spre exemplu Agenție de stat;

2. Să fie revizuită procedura de organizare, înregistrare şi lichidare a cultelor religioase, după modelul României sau Ungariei;

3. Să fie stabilite criterii de identificare a cultelor. Ex. Tradiționale, Distructive, Totalitare etc.;

4. Să fie stabilite forme de control al activității cultului etc.;

În acest sens, Mitropolia Moldovei propune Ministerului Justiției spre avizare şi lucru un proiect de lege cu privire la culte şi libertatea conştiinței.

***

La data de 10.11.2011 Biserica Ortodoxă din Moldova, Mitropolia Moldovei a prezentat Ministerului Justiției un Aviz asupra proiectului de lege pentru modificarea şi completarea Legii nr. 125 - XVI privind cultele religioase şi părțile lor componente din 11 mai 2007. În urma discuțiilor purtate cu reprezentanții Ministerului Justiției, proiectul de Lege a fost modificat.

1. A fost exclusă noțiunea de structură religioasă fără personalitate juridică şi fără obligația de a se înregistra la organele competente, fapt care ar fi deschis porțile tuturor curentelor religioase neînregistrate de a activa pe teritoriul RM.

2. A fost radiată obligațiunea entităților religioase (aici se includeau şi comunitățile religioase, deci toate parohiile) de a deține registrul membrilor. De fapt, aceasta prevedere obligă toate comunitățile religioase să ducă evidența enoriaşilor, lucru imposibil de realizat în practică şi care ar fi trezit nedumerirea si nemulțumirea credincioşilor.

Proiectului de lege pentru modificarea şi completarea Legii privind cultele religioase şi părțile lor componente înaintat Guvernului RM de către Ministerul Justiției spre coordonare, nu modifică esențial cadrul juridic al legii cultelor.

Proiectul de lege cu privire la culte şi libertatea conştiinței prezentat de către Mitropolia Moldovei Ministerului Justiției spre avizare şi lucru va fi discutat în cadrul unei comisii mixte ce va fi creată în cadrul Ministerului Justiției.

Filocalia – iubirea de frumos

În incinta Seminarului Liceal de Teologie Ortodoxă din Chişinău, cu binecuvântarea Prot. Vetcislav Cazacu – directorul instituţiei, s-a desfăşurat seminarul cu genericul „Filocalia – iubirea de frumos" avându-l drept moderator pe Pr. Ioan Uglea – director adjunct şi profesor de dogmatică.

Filocalia – este o colecţie de scrieri a Sfinţilor Părinţi care arată cum poate omul să se curăţească, ilumineze şi să se desăvârşească. Opera integră, în varianta română tradusă de către Pr. Prof. Dumitru Stăniloae cuprinde 6310 pagini, 57 teme tratate de 35 autori şi este încadrată în 12 volume.

Pentru realizarea călătoriei prin larga grădină, au fost aleşi 12 elevi din clasa a XII-a care au făcut câte o sinteză succintă a fiecărui volum. Prezentările harnicilor învăţăcei au captivat publicul încât, studenţii Academiei de Teologie, elevii seminarului şi elevii cu profesorii veniţi de la liceul „Natalia Dadiani" din capitală, au ascultat neclintiţi timp de două ore din acest tezaur duhovnicesc. O culoare vie în tabloul evenimentului remarcabil reprezintă cântările intonate de corul SLTO dirijat de dna Lungu Lilia.

Din partea corpului didactic Pr. Ioan a fost felicitat prin intermediul Pr. Victor Ceresău – preot spiritual. Sfinţia sa a subliniat importanţa petrecerii acestui seminar pentru sufletele tinerilor şi a accentuat că în Filocalie vor găsi calea de scăpare din cercul vicios al ispitelor vieţii tulburate, precum şi trainică temelie a templului duhovnicesc.

Nădăjduim că cuvintele de iubire rostite astăzi şi-au găsit loc în inimile tuturor celor prezenţi, iar la timpul cuvenit vor răsfoi paginile bogate în poveţe duhovniceşti din Filocalie, râvnind mântuirea.

Protodiac. Andrei Iraşcu

În atenţia clerului Bisericii Ortodoxe din Moldova

Asociaţia Obştească "Centrul Regional Pentru Politici Comunitare", anunţă un concurs pentru finanţarea centrelor sociale ataşate la Mitropolia Moldovei, care doresc să contribuie la procesul de control al Tuberculozei în Republica Moldova. În cadrul competiţiei urmează a fi finanţate proiecte care vor asigura suport pentru pacienţii cu TB, pentru membrii familiilor lor, pentru persoanele cu risc sporit de a se îmbolnăvi cu TB, care vor cuprinde:

• Consilierea pacienţilor TB şi familiilor acestora privind tuberculoza, tratamentul TB, creşterea aderenţei la tratament, evitarea întreruperilor în tratament si a abandonului, metode de profilaxie, etc.;

• Mobilizare comunitară pentru asigurarea diagnosticării TB în stadii precoce şi accesului sporit la tratamentul TB al grupurilor vulnerabile;

• Activităţi de informare şi educare în rândul populaţiei generale cu scopul depistării timpurii a TB; educarea responsabilităţii pentru sănătatea proprie;

• Activităţi pentru reducerea stigmei şi discriminării a persoanelor cu TB.

Propunerea de proiect va include următoarele compartimente:

1. Descrierea aplicantului
2. Justificarea proiectului (inclusiv descrierea problemei)
3. Scopul şi obiectivele proiectului
4. Activităţile proiectului (inclusiv planul calendaristic de implementare)
5. Rezultatele/impactul proiectului (inclusiv indicatorii calitativi si cantitativi)
6. Durabilitatea proiectului
7. Bugetul proiectului (suma maximă a grantului 4000 Euro)

Perioada de implementare a proiectelor: decembrie 2011-noiembrie 2012 (12 luni), cu posibilitate de prelungire.

Criteriile de selecţie: originalitatea ideii proiectului, mobilizarea comunităţii pentru realizarea activităţilor propuse, mărimea grupului ţintă acoperit, cost-eficienţa proiectului, impactul proiectului.

Data limită de depunere a proiectului este: 20.11.2011.

Proiectele pentru concurs pot fi prezentate personal sau prin poştă la sediul Centrului Regional pentru Politici Comunitare (Chişinău, Bl. G.Vieru 26, of 102) sau la adresa crpc_md@yahoo.com.

Pentru informaţii suplimentare, Vă rugăm să contactaţi d-ra Ina Carare, tel 060010706 sau 0 22 22-05-92

O parohie vie

Am citit datele unui sondaj, în care Biserica şi Primăria sunt cele două instituţii care se bucură de încrederea cea mai mare a populaţiei.

Aşa a fost dintotdeauna la creştini, fiindcă aceste instituţii sunt pilonii de bază a fiecărui sat, oraş sau chiar la nivel de ţară.

E adevărat că aceste instituţii trebuie să muncească în strânsă legătură pentru popor. Aşa zice şi Biblia: „Întru aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii mei, dacă veţi avea dragoste unii faţă de alţii"(*In 13,35*).

Acolo unde primarul şi parohul bisericii se susţin reciproc în a uni masele, a le satisface necesităţile spirituale şi materiale, a le salva viaţa, a le păzi de calamităţi.

Exemplu pentru Moldova a fost Ştefan cel Mare şi Sfânt. El întotdeauna se consultă cu Daniil Sihastru. Domnitorul nostru era un credincios adevărat. Dar ca să fii ortodox nu trebuie să ai numai credinţă, ci în decursul vieţii pământeşti, să te deosebeşti şi prin fapte. Cunoaştem bine faptele lui Ştefan-Vodă, cunoaştem bine Faptele Apostolilor. Avem şi creştini contemporani care se deosebesc şi se şi se evidenţiază prin fapte bune şi creştinii noştri îi observă, îi stimează, îi ascultă.

În satul nostru: Izvoare, Făleşti, mirenii au hotărât să construiască o biserică în centrul satului. A acceptat primăria, a acceptat biserica veche şi la 22 ianuarie 1993 a binecuvântat ÎPS Mitropolit Vladimir.

Relativ în scurt timp, cu greu, dar în anul 1998 biserica deja funcţiona. Biserica cea veche a căpătat statut de mănăstire (schit). Acum sătenii noştri pe la Scumpia, pe la Petreşti cum umblau înainte când nu funcţiona nici o biserică în satul nostru (Anii de restrişte din perioada sovietică).

Ne-a dat Dumnezeu şi preoţi buni: parohul Alexandru Stratan la biserica „Acoperământul Maicii Domnului" (din centru) şi Starețul Zosima la mănăstirea cu hramul „Sf. Dumitru". Se lucrează mult acum: la mănăstire s-au făcut chilii în pădurea Izvoare, s-a făcut reparaţia bisericii care are o vârstă de 104 ani.

Iar la biserica din centrul satului s-a deschis o cantină socială şi o trapeză. Zilnic aici se alimentează câte 30 de bătrâni.

Anul acesta, l-a propunerea parohului şi cu ajutorul enoriaşilor, în biserica din centrul satului s-a instalat sistemul de încălzire autonomă cu zece calorifere şi cazangerie.

La hramul satului a slujit un sobor de preoţi. Părintele Alexandru în cei 8 ani de slujire la noi în sat a pregătit alţi patru tineri care au devenit preoţi.

În fiecare an, în timpul vacanţei elevilor li se organizează călătorii la sfintele mănăstiri din ţară. Activează şcoala duminicală, se predă religia în şcoală. La iniţiativa preotului nostru avem legătura prin internet.

O enoriaşă de peste hotare, aflând din internet despre viaţa din parohia noastră, ne-a vizitat şi a dat un ajutor bănesc, 600 lei, pe care i-am folosit la lucrările de încălzire a bisericii.

O grupă de pelerini din satul Izvoare

Am dori mult ca drumurile noastre să fie pietruite şi să fim incluşi în sistemul turistic republican.

Să ne ajute Dumnezeu.

Vasile Gh. Rotaru
s. Izvoare, Făleşti

Aprecierea activităţii preoţilor militari

În contextul programului de acţiuni consacrate aniversării a XX-a de la crearea Armatei Naţionale, la Ministerul Apărării a fost inaugurată galeria miniştrilor Apărării. În acest sens, miniştrii Apărării au fost decoraţi cu medalia jubiliară „20 de ani de la crearea Armatei Naţionale". De asemenea, distincţia respectivă a fost conferită capelanilor militari pentru contribuţia la educaţia spirituală a efectivului Armatei Naţionale şi consolidarea valorilor creştine dintre Armată şi Biserică.

De remarcat că colaborarea dintre Mitropolia Moldovei şi Armata Naţională se desfăşoară în baza unui acord semnat între cele două instituţii. În cadrul Mitropoliei Moldovei a fost creat un departament care se ocupă de asistenţa religioasă a militarilor, iar pe lângă fiecare unitate militară a fost numit un preot militar.

După ceremonia de decorare părintele Corneliu Dobrogeanu, şeful Departamentului Mitropolitan colaborare cu Ministerul Apărării şi Ministerul Justiţiei, a remarcat eforturile pe care le face organismul militar pentru asigurarea asistenţei religioase la un nivel înalt. Chiar dacă mai este mult de lucru pentru a definitiva baza legislativă în domeniu, oricum ceea ce s-a realizat denotă faptul că se munceşte mult, constatându-se şi o îmbunătăţire a relaţiilor interpersonale între militarii în termen.

Sursa: army.md

CALENDAR ORTODOX
Noiembrie

01 L 14 (†) Sf. doctori fără de arginți Cosma și Damian.

02 M 15 Sf. Mc. Achindin, Pigasie, Elpidifor, Aftonie și Agapie.

03 Mc 16 Sf. Mc. Achepsima Ep., Iosif pr. și Aitala diac.

04 J 17 Cuv. Ioanichie cel Mare; Sf. Mc. Nicandru Ep. și Ermeu pr.

05 V 18 Sf. Mc. Galaction și Epistimia; Sf. Mc. Timotei, Teofil și Teotim; Sf. Ap. Hermes.

06 S 19 Sf. Pavel Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Luca.

07 D 20 Duminica a XXIII după Rusalii. Sf. 33 de Mucenici din Melitina; Cuv. Lazar.

08 L 21 (†) Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil.

09 M 22 Sf. Mc. Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostrat; Sf. Mc. Onisifor și Porfirie; Sf. Ier. Nectarie Făcătorul de minuni.

10 Mc 23 Sf. Ap. Rodion, Olimp, Erast și Sosipatru; Sf. Mc. Orest.

11 J 24 Sf. M. Mc. Mina; Sf. Mc. Victor, Vichentie și Ștefanida; Cuv. Teodor Studitul.

12 V 25 Sf. Ioan cel Milostiv, Patriarhul Alexandriei; Cuv. Nil Pustnicul.

13 S 26 (†) Sf. Ioan Gura de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului; Sf. Mc. Damaschin.

14 D 27 Duminica a XXIV după Rusalii. (†) Sf. Ap. Filip; Sf. Grigorie Palama (*Lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului*).

15 L 28 (†)Cuv. Paisie de la Neamț; Sf. Mc. și Mart. Gurie, Samona și Aviv (Începutul Postului Nașterii Domnului).

16 M 29 (†) Sf. Ap. si Ev. Matei.

17 Mc 30 Sf. Grigorie Taumaturgul, Ep. Neocezareei; Cuv. Mart. Lazar Zugravul; Cuv. Zaharia (Dezlegare la ulei și vin).

18 J 1 Sf. M. Mc. Platon; Sf. Mc. Romano și Zaheu, diac.

19 V 2 Sf. Prooroc Avdie; Sf. Sfințit Mc. Varlaam.

20 S 3 Înaintepăznuirea intrării în Biserică a Maicii Domnului; Cuv. Grigorie Decapolitul; Sf. Mc. Dasie; Sf. Ier. Proclu.

21 D 4 Duminica a XXV după Rusalii. (†) Intrarea în Biserica a Maicii Domnului (Vovidenia) (Dezlegare la pește).

22 L 5 Sf. Ap. Filimon, Arhip și Onisim; Sf. Mc. Cecilia (Dezlegare la peste)

23 M 6 (†) Cuv. Antonie de la Iezerul Vâlcea; Sf. Ier. Amfilohie.

24 Mc 7 Sf. Mc. Clement, Ep. Romei și Petru, Ep. Alexandriei.

25 J 8 (†) Sf. M. Mc. Ecaterina; Sf. M. Mc. Mercurie (Odovania Praznicului intrării în Biserica a Maicii Domnului).

26 V 9 Cuv. Alipie Stâlpnicul, Nicon și Stelian Paflagonul.

27 S 10 Sf. M. Mc. Iacob Persul; Cuv. Natanail și Pinufrie.

28 D 11 Duminica a XXVI după Rusalii. Sf. Cuv. Ștefan cel Nou; Sf. Mc. Irinarh.

29 L 12 Sf. Mc. Paramon, Filumen și Valerin (Dezlegare la pește)

30 M 13 (†) Sf. Ap. Andrei, cel Întâi chemat, Ocrotitorul României; Sf. Frumentiu, Ep. Indiei (Dezlegare la pește).

Sfântul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din ceata dintâi, a celor doisprezece

14/27 noiembrie

Acest apostol era din Betsaida Galileii, împreună-cetățean cu Andrei și cu Petru apostolii, și multă înțelepciune avea acest dumnezeiesc apostol, îndeletnicindu-se cu cărțile proorocilor și feciorelnic în toată viața sa cunoscându-se; pe acesta aflându-l Domnul după botezul său în Galileea, l-a chemat ca să-i urmeze Lui. Iar el, întâlnind pe Natanael, i-a zis: "Am aflat pe Cel despre Care a scris Moise în Lege și prooroci, pe Iisus, fiul lui Iosif cel din Nazaret". Și alte încă multe ziceri se afla în sfânta Evanghelie arătătoare pentru acest apostol. Deci acesta, luând după sorți pământul Asiei, avea pe Apostolul Vartolomeu următor lui și ajutător la propovăduirea Evangheliei. Mai avea încă și pe sora sa cea după trup, Mariamni, care urma și le slujea lor. Deci trecând apostolii aceștia prin cetățile Lidiei și Misiei și propovăduind în ele Evanghelia lui Hristos, multe încercări și necazuri au suferit de la cei necredincioși, fiind bătuți, zdrobiți cu toiegele, prin închisori închiși și cu pietre împroșcați.

După aceea a aflat pe iubitul ucenic și de Dumnezeu cuvântătorul Ioan, care propovăduia pe Hristos în Asia. În aceeași vreme și femeia lui Nicanor proconsulul a crezut în Hristos. Deci mergând dumnezeiescul Filip la Ierapoli, acolo a fost târât pe pământ de elini, prin mijlocul ulițelor cetății; după aceasta sfredelindu-i-se gleznele picioarelor, a fost pironit pe nu lemn cu capul în jos, și așa făcând rugăciune, și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Îndată ce și-a dat duhul sfântul apostol, pământul s-a înfricoșat ca și când ar fi fost însuflețit, și a scos înfricoșător glas și geamăt, și s-a despicat și a înghițit pe mulți din cei necredincioși. Iar ceilalți temându-se au îngenunchiat la dumnezeiescul Vartolomeu și la Sfânta Mariamni, care erau spânzurați. Și dezlegându-i pe ei de pe lemn, au venit la adevărata credință a lui Hristos; iar moaștele apostolului le-au îngropat. Sfântul Vartolomeu așezând pe Stahie episcop în Bizanț, a ieșit și s-a dus împreună cu Mariamni în Licaonia.

Cuviosul părintele nostru Paisie de la Mănăstirea Neamț

15/28 noiembrie

Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, sau Velicikovski, este unul din stareții care au avut o influență deosebită atât asupra monahismului românesc, cât și asupra celui slav. Paisie s-a născut la 21 Decembrie 1722 la Poltava, în Ucraina, tatăl său fiind preot la catedrala orașului. A avut 11 frați și a primit o educație religioasă deosebită. Cercetări mai noi conchid că se trăgea din moldoveni stabiliți în ținutul Poltavei, înrudiți cu strămoși după mamă ai lui Dimitrie Cantemir.

A studiat la Academia duhovnicească din Kiev - întemeiată de Mitropolitul român Petru Movilă - dar n-a terminat studiile, fiind atras de viața monahală. Astfel, în 1740 intră în mănăstirea Liubetki, apoi la mănăstirea Medvedovski, unde devine rasofor, cu numele de Platon. Datorita prigoanei ocupanților polonezi, se întoarce la Kiev, la cunoscuta , unde va lucra icoane și unde îl va întâlni pe Mitropolitul Antonie al Moldovei, care slujește aici în românește (Paul Mihail).

În anul 1742 vine în Moldova, la schitul Dălhăuți - Vrancea, apoi trece în Muntenia, succesiv la schiturile Trăstieni - Rm. Sărat, Poiana Mărului - unde era stareț cunoscutul Vasile - și la Cârnu - Buzău, care se conduceau după regulile monahale athonite. Starețul Vasile de la Poiana Mărului îl va determina să meargă la Muntele Athos pentru ca, potolindu-și setea la izvorul milenar al monahismului, să se desăvârșească în viața cea întru Hristos.

La numai 24 de ani, în 1746, merge la Athos, mai întâi la mănăstirea Pantocrator. Negăsindu-și un părinte spiritual cum și-l dorea, locuiește singur timp de patru ani într-o peșteră. În 1750 este vizitat la Athos de starețul Vasile de la Poiana Mărului, care l-a tuns în monahism și i-a schimbat numele în Paisie.

La 36 de ani este hirotonit ieromonah de către Episcopul Grigorie de la Athos. Primul său ucenic a fost monahul Visarion, venit din Moldova, la care se adaugă și alții, tot moldoveni.

Cu binecuvântarea Patriarhului Serafim, Paisie întemeiază schitul, cu 5 chilii, care ajunge repede la 60 de ucenici. Aici învață greacă de la monahul Macarie și începe să traducă din greacă în slavonă, revizuind vechile traduceri slavone după originalele grecești ale Sfinților Părinți răsăriteni. Stă la Athos 17 ani.

În 1763 hotărăște să se întoarcă în țară, datorită rivalității dintre călugării greci și ruși de la Athos. Împreună cu 64 de ucenici se stabilește mai întâi la schitul Vărzărești - Focșani, apoi se îndreaptă spre Iași, după ce mitropolitul de la București - grec de neam - l-a refuzat. La Iași, Mitropolitul Gavril Calimah - de origine română - care-l cunoscuse la Athos -, îi încredințează mănăstirea Dragomirna, ctitorie din 1609 a lui Anastasie Crimca, unde se mută cu ucenicii, la care se adaugă în curând mulți alții, români, ruși și ucraineni. Va rămâne aici 12 ani, formând o obște de 350 monahi, pentru care a alcătuit un regulament monahal, cunoscut sub numele de, în opt puncte, care introducea rânduiala în viața călugărilor, prevăzând : . Deci, monahii erau obligați să ducă viață de obște (comună), să lucreze în diferite ateliere, iar starețul să fie ales de obștea tuturor viețuitorilor și confirmat de mitropolit. Se înființează bolnița, adică spitalul mănăstirii, pentru bolnavi și bătrâni.

Paisie continuă și în Moldova opera de traducere a scrierilor Sfinților Părinți - mai ales a celor ascetice - din greacă în slavonă și în româna; de exemplu, din Sfântul Antonie cel Mare, Petru Damaschin, Isaia Pustnicul, Marcu Ascetul sau Teodor Studitul. Cinstind pe întemeietorul isihasmului, Paisie traduce din greacă în slavonă, de Patriarhul Calist. De asemenea, traduce - cea mai de seamă scriere ascetă - răsăriteană -, la cererea Mitropolitului Gavriil al Petersburgului, tipărită aici în 1739 (Gh. Drăgulin).

Dintre operele sale personale se evidențiază, în 6 capitole. Aici Paisie expune sistematic bazele biblice și patristice ale rugăciunii lui Iisus, pregătirea celui ce dorește s-o practice, precum și efectele ce le produce. Prezentată ca o, cel ce o practica trebuie să fie ghidat de o persoană experimentată, cel având parte de iluminări speciale în înțelegerea Sfinților Părinți. Există mai multe trepte ale acestei rugăciuni : pentru începători, aceasta corespunde vieții active, fiind însoțită de observarea strictă a poruncilor (post, rugăciune, priveghere) ; pentru cei desăvârșiți, rugăciunea minții corespunde vieții contemplative. Când sufletul se purifică de patimi, el poate primi harul divin care-l conduce spre viziuni spirituale, descoperindu-i tainele divine la care intelectul nu poate ajunge. Este stadiul rugăciunii vizionare sau al rugăciunii pure - după Sfântul Isac Sirul - din care izvorăște viziunea. Rugăciunea pură este darul exclusiv al lui Dumnezeu (Romul Joanta).

În privința căilor vieții monahale, Paisie expune învățătura tradițională ortodoxă: în singurătate totală ; în tovărășia a doi-trei monahi sau în comunitate, forma pe care o privilegiază.

În 1775, când Bucovina este ocupată de austrieci, activitatea cărturărească a lui Paisie la Dragomirna ia sfârșit. Însoțit de 200 de ucenici, se așează la mănăstirea Secu, unde rămâne patru ani, continuând pravila de la Dragomirna.

În anul 1779, la dorința domnitorului Constantin Moruzzi (1777-1782), Paisie devine egumen al mănăstirii Neamț. Iată cum descrie Nicolae Iorga aceasta noua însărcinare :

Activitatea starețului Paisie la Neamț a fost deosebit de bogată. El întărește aici rânduielile monahale athonite, cu slujbe zilnice conform tipicului, cu viața de obște, cu predici, cu muncă și rugăciune - după regulă a Sfântului Vasile cel Mare - cu grija pentru bătrâni și bolnavi. La Neamț s-a construit, sub îndrumarea sa, un spital, o casă de oaspeți și noi chilii, numărul monahilor trecând rapid de 800 : români, ruși, bieloruși, ucrainieni, greci, sârbi și bulgari.

Ultima și cea mai importantă etapă din viața și activitatea sa, a concretizat-o într-o imensă activitate literar-bisericească : două echipe de traducători, de copiști și de critici, cu el în frunte, lucrau fără întrerupere la revizuirea și traducerea scrierilor filocalice în slavonă și în română. Numărul total al manuscriselor din timpul său se ridică la 300 - dintre care 44 alcătuite de el însuși - Mănăstirea Neamț devenind un deosebit de important centru de cultură teologică-ascetică.

Printre alte preocupări ale sale menționăm și pe aceea pentru muzica liturgică, organizând aici o scoală bisericească de muzică corală pe mai multe voci, realizând translația muzicii bizantine pe notație liniară și introducând, pentru prima oară, cântarea Crezului de către toți credincioșii în biserică.

A trecut la Domnul la 15 Noiembrie 1794, la vârsta de 72 de ani, fiind înmormântat în biserica Mănăstirii Neamț. Influența paisiană a fost deosebit de puternică în Moldova prin stareții Ilarion de la Secu și Sofronie de la Neamț său prin ucenicii săi : Visarion, Gherontie și Dorotei, trimiși la studii în Muntenia ; Platon, care i-a scris o ; Ștefan, care a tradus din slavonă.

În Muntenia, paisianismul s-a răspândit datorită starețului Gheorghe de la Căldăușani în mănăstirile Cernica și Căldăușani.

Numeroase manuscrise slavone s-au răspândit în mănăstirile ortodoxe din Bulgaria, Serbia și de la Athos. Schitul Sfântul Ilie și mănăstirile Pantacrator și Noul Athos - ultima înființată de ucenicii săi - au dus mai departe tradiția spiritului paisian. Opera Sfântului Efrem Sirul, tradusă de el din greacă în slavonă s-a tipărit la Neamț în 1812. Cum era de așteptat, rânduielile sale monahale au influențat masiv viața religioasă a Bisericii Ruse. Mulți dintre ucenicii săi s-au răspândit în 117 mănăstiri și schituri din 35 de eparhii ale acestei Biserici.

Au fost alcătuite mai multe ale starețului Paisie, scrise de monahii Spiridon de la Neamț, Mitrofan, Grigorie, Andronic sau Vitalie, cea din urmă fiind considerată cea mai autentică (Ioan Ivan).

Starețul Paisie de la Neamț este considerat unul din cei dintâi scriitori asceți ai secolului al XVIII-lea. Curentul de reînnoire a vieții monahale pe care l-a creat a avut un efect benefic și prin faptul că a contractat curentul de grecizare și a favorizat impunerea limbii poporului în biserică, cultură și literatură. El reprezintă (M. Păcurariu).

Pentru viața sa ascetică, pentru bogăția învățăturilor sale și pentru contribuția la înnoirea monahismului, a fost trecut în rândul sfinților. Mai întâi de către Biserica Ortodoxa Rusă, la 6 Iunie 1988, apoi de Biserica Ortodoxă Română la 21 Iunie 1992.

Să ne rugăm, dar, zicând: "Cuvioase Părinte Paisie, luminătorul credincioșilor și podoaba călugărilor, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre".

Despre Misionarismul şi cultul ortodox – un răspuns la nedumeririle protestanților

Luni, 5 septembrie 2010, în urma invitației Facultății de Teologie Protestantă situată într-o suburbie a Seoulului, Î.P.S. Ambrozie, Mitropolitul Coreei, a susținut două conferințe înaintea unui număr de 35 de studenți, toți pastori protestanți. Temele conferințelor au fost „Misionarismul" şi „Liturgica". Redăm mai jos o parte din cele rostite la aceste două conferințe, socotind că atât subiectele abordate cât şi felul răspândirii mărturiei ortodoxe în Coreea prezintă un interes aparte şi un adevărat folos duhovnicesc.

1. Cum este înțeles misionarismul în Biserica Ortodoxă?

Mai întâi, trebuie precizat că termenul „misionarism" nu exprimă duhul Bisericii Ortodoxe. Îl folosim făcând un pogorământ, deoarece s-a consacrat pe scară largă. În locul lui preferăm termenul „mărturie". Cuvântul „misionarism" este un produs al teologiei apusene, de aceea nici nu se găseşte în Sfânta Scriptură, în timp ce cuvântul „mărturie" este întâlnit adesea. Propovăduirea Evangheliei nu înseamnă să spun cuvinte frumoase despre Hristos, ci să dau zilnic mărturie despre Hristos prin cuvintele, prin trăirea mea, prin faptele şi exemplul meu personal. Şi, mai mult, de va fi nevoie, mărturisesc pentru Hristos, adică îmi vărs sângele pentru Hristos, aşa cum au făcut milioane de mucenici şi mărturisitori ai credinței noastre.

2. Ce părere aveți despre prozelitism?

Noi, în Biserica Ortodoxă, socotim prozelitismul un mare păcat, deoarece nu cinsteşte libertatea omului. Se calcă în picioare acest dar al libertății omului, îi subminează şi limitează personalitatea. Prozelitism înseamnă că impun altuia crezul meu, prin mijloace mai mult sau mai puțin permise, în timp ce mărturia despre Hristos înseamnă altceva: să mă nevoiesc a trăi după poruncile lui Hristos şi, prin cuvintele şi viața mea, să reactualizez acel „vino şi vezi" (*In 1,46*) al Apostolului Filip către fiecare bine-intenționat „Nathanail" – semenul meu. Rezultatele catastrofale ale prozelitismului în aşa-zisele țări „misionare", practicat de creştinismul apusean neortodox, pe care le vedem până azi, cred că nu lasă loc nici unei îndoieli că tactica prozelitismului trebuie condamnată definitiv.

3. Cum se procedează în Biserica Ortodoxă atunci când cineva urmează să devină misionar?

În Biserica Ortodoxă, slujitorii nu sunt de la sine chemați (αυτόκλητοι), ci chemați de altcineva (ετερόκλητοι). Altfel spus, nu hotărăşte cineva singur, de capul lui, să lucreze ca misionar, ci Biserica îl trimite. Ascultarea de Biserică este singura cale mântuitoare. Dacă ne aducem aminte, de pildă, cazul Apostolilor Varnava şi Pavel, vedem că Duhul Sfânt i-a ales, iar Biserica, cu rugăciune şi post, i-a trimis la lucrarea de evanghelizare (*F.Ap. 13,3*). Şi aceştia, când s-au întors la Ierusalim, au vestit Bisericii care i-a trimis „câte a făcut Dumnezeu cu ei" (*F.Ap. 15,4*). Subiectul acesta are o uriaşă însemnătate teologică în ceea ce priveşte transmiterea dreptei credinței şi unitatea Bisericii. Dacă fiecare acționează după capul lui şi mânat de dorința sa, atunci se primejduieşte credința şi unitatea Bisericii.

Îngăduiți-mi, ajunşi în acest punct, să vă relatez o întâmplare: călătoream odată cu avionul din America în Grecia şi lângă mine s-a nimerit o americancă ce se autointitula „misionar". Când am întrebat-o de ce a ales ca şi „câmp misionar" tocmai Grecia, ea îmi spuse că îi admiră mult pe greci, ştie multe despre glorioasa lor istorie antică şi, de aceea, are mare râvnă să-i facă… creştini!

„Dar ştiți în ce cred neogrecii?" am întrebat-o. „Desigur! În cei 12 zei ai Olimpului!", îmi răspunse. „Ştiți", îi zic, „că cu 2000 de ani înainte de dumneavoastră un alt apostol, marele Apostol al neamurilor, Pavel, a mers în Grecia şi a propovăduit creştinismul? Şi că de atunci şi până azi grecii au o tradiție ortodoxă neîntreruptă?…"

Aşa ceva – sau poate şi mai rău! – se întâmplă atunci când în spatele fiecărui misionar chemat cu de la sine putere nu se află Biserica, cea care ar fi trebuit să-l trimită.

4. Ați acuzat-o pe doamna din America de faptul că a mers în Grecia pentru misionarism. Dumneavoastră pentru ce ați venit în Coreea? Oare nu faceți acelaşi lucru?

Nu, nu fac acelaşi lucru şi nici nu am acuzat-o pe acea doamnă. Am adus în discuție acest fapt pentru a arăta ce se poate întâmpla dacă lucrarea misionară a fiecăruia nu are temeiuri eclesiologice corecte. Ştiți mai bine ca mine că în Coreea există milioane de oameni, nu doar necreştini, ci şi fără religie. Pe când în Grecia, țară cu 2000 de ani de istorie creştină, numărul creştinilor depăşeşte 90% din totalul populației. Dacă Coreea era o țară creştină, nu m-ar mai fi trimis Patriarhia Ecumenică aici! Ca să fiu mai limpede, dați-mi voie să adaug următoarele: la Facultatea coreeană unde predau am aflat că părinții unei studente de-a noastre se află acum în Grecia, ca misionari veniți cu de la sine putere, nechemați şi netrimişi de nimeni. Şi ce loc credeți că au ales pentru a face prozelitism? Insula Patmos, sfântul ostrov al Apocalipsei, unde urmele Evanghelistului Ioan sunt încă vii. În această insulă, unde au trăit atâția mari sfinți, există nenumărate mănăstiri şi biserici, iar credința ortodoxă a locuitorilor ei are rădăcini până în epoca apostolică. Se pune întrebarea: ce-i pot învăța pe locuitorii ortodocşi doi coreeni care au devenit creştini de-abia cu câțiva ani în urmă? Nu socotiți că nu-i cinstit să încerci să schimbi credința unor oameni care au în însuşi ADN-ul lor o tradiție de 20 de veacuri? Tot aşa cum n-a fost cinstit ceea ce a făcut papismul prin anii '90, după căderea comunismului în Rusia. Uniații au dat de îndată năvală să-i facă pe ruşi, cu viclenie, catolici – ei, care au o tradiție ortodoxă de veacuri! Dacă vrea cineva să facă misionarism, să se orienteze către țările necreştine…

5. Ce ne puteți spune despre cum ar trebui să fie un misionar?

Răspunzând la această întrebare esențială a dumneavoastră, mă voi strădui să zugrăvesc pe scurt care este, teoretic, misionarul ideal. Aceasta, desigur, fără să pretind că ceea ce ar trebui să fie idealul este însoțit întotdeauna şi de fapte. Aşadar, cel ce lucrează ca evanghelizator trimis de Biserică va trebui să aibă drept prototip pe Hristos şi pe cei ce au păşit pe urmele lui Hristos, adică pe sfinți. Misionarul trebuie, fără doar şi poate, să fie o persoană înzestrată cu multe calități, dintre care cea mai de seamă este să fie un luptător împotriva patimilor. Curățirea pentru dobândirea Duhului Sfânt este primul pas. Şi de la curățire se ajunge la luminare, şi de aici la îndumnezeire. Nu poți transmite celuilalt nimic, dacă tu nu ai! Ca să dai mărturie despre Hristos, trebuie neapărat ca tu însuți să-I fi gustat prezența în viața ta.

6. Care este metoda de misionarism folosită de Biserica Ortodoxă?

În Biserica Ortodoxă urmăm practica Bisericii primare, aşa cum o aflăm în cartea Faptelor Apostolilor. Apostolii, când au văzut că multele griji legate de „slujirea meselor" le răpeau timp prețios din lucrarea lor de căpetenie, au chemat „mulțimea ucenicilor", le-au spus să aleagă şapte diaconi, apoi le-au comunicat hotărârea luată în ce-i priveşte pe ei înşişi: „Iar noi vom stărui în rugăciune şi în slujirea cuvântului" (*F.Ap. 6: 4*). Cu alte cuvinte, Biserica Ortodoxă, urmând predaniei apostolilor, pune viața liturgică înaintea predicii. Acest fapt se poate observa dacă cineva cercetează adunarea ortodocşilor din biserici şi, respectiv, o casă de rugăciune protestantă. În bisericile ortodoxe se pune accentul pe slujbe, pe închinarea la Dumnezeu şi pe rugăciune, pe când la protestanți pe predică. De aceea auzim adesea din partea protestanților ce au cunoscut Ortodoxia că „la adunările noastre auzim multe cuvinte, pe când în Biserica Ortodoxă ne rugăm mult şi auzim puține".

Noi, ortodocşii, învățăm Sfânta Evanghelie (pe care, de altfel, o avem întotdeauna aşezată pe Sfânta Masă, în mijloc, ca să ne amintească că cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie în centrul vieții noastre de zi cu zi) în trei feluri.

Cel dintâi: prin citire. La fiecare slujbă se citesc pasaje sfinte, scripturistice. Mai cu seamă la fiecare Sfântă Liturghie ascultăm cuvântul lui Dumnezeu, din citirile Apostolului şi Evangheliei şi din predica ce urmează. Al doilea: prin cântare, psalmodie. Minunatele cântări şi imne adânc teologice din închinarea ortodoxă (adică Sfintele Slujbe) sunt în marea lor parte pline de pasaje scripturistice sau inspirate nemijlocit din Evanghelie. Altfel spus, avem textul Sfintei Scripturi „pus pe note", adică l-am încadrat cu totul în cântările şi imnele bisericeşti. Al treilea fel: prin vedere. „Vedem" Evanghelia în icoanele ortodoxe. Icoanele sunt o Evanghelie „în imagini". De pildă, dacă ne uităm cu atenție la icoana Schimbării-la-Față, vom constata că iconarul, prin culori şi linii, reeditează iconografic cuvintele evangheliştilor ce descriu minunea Schimbării-la-Față a lui Hristos.

Concluzionând, putem spune că în cultul Bisericii Ortodoxe avem la îndemână un desăvârşit sistem optico-acustic de învățare a Evangheliei.

7. Ați spus că în Biserica Ortodoxă cultul, cu tot ce înseamnă el (slujbe, rugăciuni, Liturghie) are întâietate față de predică. Totuşi, Apostolul Pavel, în Areopag, doar a predicat.

Apostolul Pavel, vorbindu-le întâia oară atenienilor idolatri, era logic să înceapă cu predicarea „necunoscutului dumnezeu". Cărui dumnezeu să se fi rugat cu idolatrii? Însă, în alte împrejurări, aşa cum ne învață cartea Faptelor, apostolii urmau metoda înfățişată mai sus –rugăciuni, urmate de propovăduirea cuvântului. Adunările lor aveau în centru, ca prim obiectiv, „frângerea pâinii", adică Liturghia, şi abia apoi învățătura.

8. Ne-ați vorbit prin multe exemple despre cultul ortodox şi centrul său, care este, aşa cum ați spus, Sfânta Împărtăşanie. De ce credeți că pâinea şi vinul sunt Trupul şi Sângele lui Hristos?

În Biserica Ortodoxă credem că lucrarea cea mai măreață ce se săvârşeşte pe pământ este Dumnezeiasca Liturghie. Şi aceasta întrucât în Sfânta Euharistie trăim Cina cea de taină, pentru răscumpărarea neamului omenesc. După cum atunci, în foişorul din Ierusalim, Hristos le-a dat ucenicilor Trupul şi Sângele Său, aşa şi în fiecare Sfântă Liturghie Însuşi Hristos este de față nevăzut, ipostatic şi ființial, ca jertfă şi jertfitor, şi dă Trupul şi Sângele Său credincioşilor botezați, ce sunt în locul apostolilor. Şi, bineînțeles, credem nestrămutat că cei ce primesc Sfânta Împărtăşanie se împărtăşesc cu Însuşi cinstitul Trup şi Sânge al lui Hristos, „spre lăsarea păcatelor şi viață veşnică" – nu simbolic, căci Hristos n-a spus ucenicilor la Cina cea de taină „Luați, mâncați, acesta este ca Trupul Meu", sau „Beți dintru acesta toți, acesta este ca Sângele Meu", ci „acesta ESTE Sângele Meu" şi „acesta ESTE Trupul Meu".

9. Adică ceea ce facem noi, protestanții, în cultul nostru, nu înseamnă nimic?

Marea deosebire între închinarea ortodoxă şi cea protestantă constă în faptul că la dumneavoastră se face o reconstituire închipuită, simbolică, a jertfei lui Hristos – o reeditare figurativă a Cinei celei de taină. Dimpotrivă, la Sfânta Liturghie ortodoxă stau de față Cina cea de Taină, Răstignirea şi Învierea lui Hristos în chip real, şi Hristos se dă „iarăşi şi de multe ori" spre „mâncare şi băutură" credincioşilor, „Cel ce Se împarte şi nu Se desparte". Predania aceasta, a săvârşirii Cinei celei de Taină, au primit-o de la Domnul Sfinții Apostoli, care, la rândul lor, au predat-o ucenicilor lor – şi, astfel, ea se continuă în Biserica Ortodoxă până astăzi, fără întrerupere. În istoria bisericească a Bisericii din vechime se găsesc o mulțime de referințe din vremea prigoanelor şi a catacombelor, ce mărturisesc râvna celor dintâi creştini şi primejdiile la care se expuneau căutând să ia parte la adunările euharistice şi să se împărtăşească cu Trupul şi Sângele lui Hristos.

Pentru noi, ortodocşii, e de neînțeles felul în care teologia protestantă interpretează acele pasaje scripturistice ce vorbesc mai mult decât limpede despre Pâinea cea cerească – de pildă, cele cuprinse în capitolul 6 din Evanghelia după Ioan. Hristos a spus la modul absolut: „Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu are viață veşnică şi eu Îl voi învia în ziua cea de apoi" (*In. 6,54*) şi „cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul" (*In. 6,56*). Aşa cum trupul nostru are neapărată nevoie de hrană şi băutură reală, iar nu simbolică, ca să se mențină în viață, astfel şi sufletul nostru are neapărată nevoie de Trupul şi Sângele lui Hristos, ca să nu moară duhovniceşte. Nu putem trăi nici în viața aceasta, nici în cealaltă, dacă nu mâncăm şi nu bem Trupul şi Sângele lui Hristos. Poate această afirmație va părea gravă! Însă să ne aducem aminte că mulți dintre ucenici au încetat să-I mai urmeze lui Hristos tocmai când El a stăruit asupra Trupului şi Sângelui Său. Şi, adresându-se celor doisprezece ucenici, le-a zis: „Au doar şi voi vreți să vă duceți?" (*In. 6,67*). Aceleaşi cuvinte le repetă şi celor ce astăzi vor să fie creştini, dar nu vor să creadă şi să-şi însuşească în întregime învățătura lui Hristos.

(*continuare în pag. 7)*

Cunoscutul pastor luteran Juha Molari a trecut la ortodoxie

Un pastor al Bisericii Luterane Finlandeze, Juha Molari, cunoscut în toată lumea pentru predicile sale fulminante despre creştinism ca religie a iubirii, s-a convertit la ortodoxie într-o ceremonie condusă de Preotul Nikolay Voskoboinikov la Biserica Ortodoxă "Sf. Nicolae" din Helsinki, în ziua de 30 octombrie 2011. "Este cea mai importantă decizie a vieții mele, dar nu pot spune că a fost grea.

Biserica Ortodoxă nu este o sectă, ci o comunitate cu sute de milioane de credincioşi trăind în diferite țări" a spus Molari. Soția şi copiii pastorului finlandez sunt ortodocşi. El a afirmat că este firesc să creadă în Hristos în Biserica unde a descoperit adevărul şi unde se simte iubit cu adevărat.

Biserica Luterană l-a caterisit pe cunoscutul pastor finlandez, după ce acesta a criticat deschis în predicile sale websitul Kavkaz-Center, care în Rusia este catalogat ca extremist. "Molari a fost pedepsit pentru că a chemat autoritățile finlandeze să reacționeze la activitățile acestui sit, care a devenit purtătorul de cuvânt al unor organizații teroriste care justifică şi cheamă la crime în masă", a spus preşedintele Comitetului Antifascist din Finlanda, Johan Backman. Molari a fost ținta multor extremişti pe care i-a denunțat şi a primit amenințări cu moartea de la organizații teroriste. Cuvintele sale, incomode pentru mulți, cheamă la iubire, toleranță şi căutarea adevărului. Molari consideră că a fi creştin este incompatibil cu tăcerea în fața extremismului, şi cu atât mai puțin cu justificarea şi legitimarea actelor de ucidere pe temeiuri politice.

www.doxologia.ro

Hram la biserica "Sf. Mare Mucenic Dumitru" din Chişinău

Ziua prăznuirii "Sfântului Mare Mucenic Dumitru" a fost una deosebită pentru comunitatea bisericii cu acelaşi hram din capitală, unde Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Vladimir a săvârşit Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie, împărtăşind bucuria sărbătorii cu clerul şi enoriaşii sfântului locaş.

În cadrul serviciului divin, diaconul Veaceslav Dogotari, cleric al bisericii „Sf. M. Mc. Dumitru", s-a învrednicit de dreptul de a purta orar dublu, iar tânărul Mihail Constandache a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane.

De menţionat că alături de enoriaşi s-a rugat şi domnul Vlad Filat, prim-ministrul Republicii Moldova şi alţi reprezentanţi ai administraţiei publice.

După serviciul divin, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a venit cu un cuvânt de felicitare către părintele paroh Pavel Borşevschi, cunoscut ca un preot care pune un accent deosebit pe activitatea socială şi cea pastorală. În acest context, Vlădica Vladimir a menţionat că parohia "Sfântul Dumitru" este una care pe bună dreptate poate fi luată drept model. Înalt Prea Sfinţia Sa şi-a exprimat speranţa că şi în continuare, părintele Pavel dimpreună cu clericii şi enoriaşii bisericii, vor munci cu aceiaşi osârdie, contribuind astfel la apropierea credincioşilor de Dumnezeu.

La rândul său, Prot. Mitr. Pavel Borşevschi a mulţumit Înalt Prea Sfinţiei sale pentru bunăvoinţă şi înaltele aprecieri, subliniind faptul că toate cele care s-au făcut în cadrul parohiei şi câte urmează să se mai realizeze, sunt făcute din mila lui Dumnezeu cu ajutorul oamenilor de bună credinţă şi evident cu susţinerea şi binecuvântarea Mitropolitului. Mulţumind încă o dată arhiereului pentru că a acceptat să împărtăşească bucuria hramului cu enoriaşii bisericii "Sf. M. Mc. Dumitru", a asigurat întâistătătorul de supunere fiască şi dăruire pentru binele şi mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

La final, mai mulţi ctitori şi binefăcători ai sfintei biserici au fost distinşi cu înalte ordine bisericeşti.

Sfinţirea plăcii comemorative în memoria academicianului Nicolae Corlăteanu

În prezenţa familiei, prietenilor şi a colegilor de breaslă, preoţii Octavian Moşin şi Maxim Radu-Tataru au sfinţit placa comemorativă în cinstea regretatului academician Nicolae Corlăteanu, amplasată pe clădirea în care acesta a trăit până la moartea sa.

Printre cei prezenţi la evenimentul de suflet s-au numărat academicieni, profesori universitari, discipoli şi oameni care l-au cunoscut pe distinsul savant.

După serviciul divin, mai multe personalităţi notorii au rostit câte un panegiric la adresa lui Nicolae Corlăteanu care a fost un fervent promotor al deşteptării naţionale şi un neînfricat apărător al adevărului istoric.

Reamintim că Nicolae Corlăteanu (n. 14 mai 1915 - d. 21 octombrie 2005) a fost un lingvist basarabean, ce a fost ales ca membru titular al Academiei de Ştiinţe a Moldovei.

A fost doctor habilitat, profesor universitar, Om emerit în Ştiinţă, laureat al Premiului Naţional pentru Ştiinţă, Cavaler al Ordinului Republicii.

La data de 1 august 1961 a fost ales ca membru corespondent al Academiei de Ştiinţe a Moldovei.

Biserica " Sf. M. Mc. Dimitrie" din Speia la 100 de ani de la fondare

Fiecare sfânt locaş îşi are istoria sa, mai glorioasă, sau mai tragică. O istorie a sa o are şi biserica „Sf. M. Mc. Dumitru", ajunsă la un secol de la fondare. Aceasta a fost ridicată datorită străduinţei boierului Leonard Pavlovici, originar din Sankt-Petersburg şi proprietar al unei vile din Speia.

Lucrările de construcţie au demarat în anul 1908, iar la 15 octombrie 1911, la Bender este trimis un act în care se stipulează că construcţia bisericii din satul Speia a fost finisată şi tot în acest document se propune data de 22 octombrie 1911 pentru sfinţirea sfântului locaş. (Documentul poate fi găsit în Arhiva de Stat a R. Moldova, fond 6, registrul 4, dosarul 1339, fila16).

Biserica a funcţionat până în anul 1944, după care a fost transformată în depozit de grâu, mai apoi de cărbune, ca într-un final să devină fermă de creştere a iepurilor.

Între anii 1979 şi 1981, au loc lucrări de restaurare şi până în 1989, în biserică funcţionează muzeul „gloriei de luptă".

După 1989, creştinii din Speia şi-au dorit redeschiderea bisericii, însă era nevoie de o reparaţie foarte costisitoare. Totuşi s-au găsit oameni cu inimă mare, printre care şi domnul Alexandru Snegur, directorul firmei agricole "Serele Moldovei", care au finanţat reparaţia.

Biserica se redeschide în anul 1990. În acelaşi ani, la 3 septembrie, Patriarhul Alexii al II-lea, în timpul vizitei sale în Moldova, a fost invitat şi în satul Speia. Astfel la 3 septembrie 1990, biserica a fost sfinţită din nou.

În 1993, după finisarea reparaţiei capitale, biserica a găzduit o slujbă arhierească oficiată de către ÎPS Mitropolit Vladimir. Din acel an, de la data de 8 noiembrie, paroh al bisericii este părintele Gheorghe..

Actualmente pe lângă biserică activează un cor de copiii, şi mai multe cercuri cu caracter social.

Eugenia Lujanscaia

Copiii din Speia îl laudă pe Domnul

Putem constata cu regret în ultimul timp că numărul tinerilor care vin la biserică este unul destul de mic. Unii reprezentanţi ai noii generaţii sunt absorbiţi de „orizonturile" pe care le oferă tehnologiile moderne şi consideră biserica o instituţie „depăşită".

Pe de altă parte, este îmbucurător faptul că această situaţie nu se întâlneşte peste tot. De exemplu la biserica „Sf. M. Mc. Dumitru" din s. Speia, r. Anenii Noi, cu binecuvântarea părintelui paroh Gheorghe, activează un cor de copii, înfiinţat de către doamna Lidia Cucoş, profesoară de limba şi literatura română de la gimnaziul din localitate.

Totul a început în anul 2007, când la iniţiativa părintelui Gheorghe şi a dăscăliţei Natalia Gorceag, la gimnaziu a fost selectat un grup de elevi care să cânte la Crăciun şi la Paşti.

Începutul a fost unul dificil deoarece copiii nu aveau pregătirea necesară, însă cu răbdare şi multă muncă, au reuşit să atingă performanţe considerabile, mai ales că s-au bucurat de ajutorul lui Adrian Safciuc, care pe atunci îşi făcea studiile la Seminarul Teologic.

Începând din anul 2009, tinerii corişti au început să fie prezenţi în toate duminicile la Sfânta Liturghie, bucurând enoriaşii cu deosebite cântări bisericeşti.

Venirea copiilor în corul bisericii a stârnit la început nedumerire şi dubii în rândurile cântăreţilor din strană, deoarece nu erau convinşi de capacităţile micuţilor de a face faţă tuturor exigenţelor muzicii bisericeşti, însă treptat s-au convins de faptul că elevii gimnaziului din Speia într-adevăr au nişte aptitudini corale deosebite.

După cum au mărturisit copiii, încă de la început s-au bucurat de susţinerea rudelor şi a prietenilor care i-au încurajat atunci când aveau nevoie de un suport şi s-au bucurat împreună cu ei atunci când reuşeau să depăşească mai multe obstacole în deloc uşoara artă corală.

Munca deosebită depusă de către copii nu a putut trece neobservată de către părintele Gheorghe, care la fiecare sărbătoare mare are grijă să-i încurajeze atât cu o vorbă caldă, părintească, precum şi cu deosebite daruri.

Chiar dacă mulţi dintre tinerii corişti au absolvit sau vor absolvi gimnaziul din satul natal, această deosebită experienţă de a se număra printre cântăreţii bisericii din Speia va rămâne pentru totdeauna în inimile lor, tot aşa cum de neuitat vor rămâne pentru părintele Gheorghe, dăscăliţa Natalia, doamna profesoară Lidia Cucoş şi toţi creştinii din localitate.

Eugenia Lujanscaia

Sfinţirea bisericii din satul Coropceni

La data de 31 octombrie când Biserica Ortodoxă prăznuieşte pe Sf. Apostol şi Evanghelist Luca, în satul Coropceni raionul Teleneşti cu Binecuvântarea Î.P.S. Vladimir Mitropolitul Chişinăului şi al Întregii Moldove şi cu prea frumoasa prezenţă a Protopopului de Teleneşti Prot. Mitr. Marian Boldescu, împreună cu un sobor de preoţi alături de parohul bisericii preotul Valerian Stratulat, s-a săvârşit sfinţirea bisericii cu hramul "Sf. Mare Mucenic Dimitrie" din acest sat.

O mare bucurie sufletească a cuprins pe credincioşii acestei localităţi cât şi pe ctitorii care au contribuit cu suportul lor financiar şi material la reparaţia interioară al acestui locaş sfânt care a marcat jubileul de 100 de ani de la ridicarea şi activitatea ei spirituală. Credincioşii satului care fiind ascultători faţă de părintele paroh Valerian, şi-au jertfit partea lor financiară mai mult sau mai puţin şi s-au început

lucrările de reparaţie interioară în anul 2009. Fiind susţinuţi de primarul satului domnul Nicolae Badan şi de ctitorii: Curchi Veaceslav, Caminschi Dumitru, Şeremet Tudor şi alţi ctitori cât şi de enoriaşi, care umăr la umăr au depus o muncă mare timp de trei ani şi cheltuielile au fost peste 300 mii lei. Acum biserica e îmbrăcată în veşmântul luminii care va fi pentru multe generaţii creştine, locaş de închinare, de mângâiere şi rugă către Dumnezeu.

Enoriaşii bisericii s. Coropceni, r. Teleneşti.

Imoralitatea în viața sexuală a tinerilor sau „Sexualitatea din perspectiva Bibliei”

Într-un reportaj la canalul de televiziune ProTV s-a relatat că fiecare al patrulea cuplu tânăr din țară nu poate avea copii, iar numărul avorturilor se menține la cifra alarmantă de 14 mii pe an, în consecință populația Moldovei îmbătrânește cu fiecare an. Experții susțin că principala cauză a acestei crize este lipsa de informare și propun ca în școli să fie introdus un curs obligatoriu de educație pentru sănătate.

După ce a relatat situația, comentatoarea a spus că printre cauzele principale sunt numărul mare de boli cu transmitere sexuală. De ce? Cu părere de rău, imoralitatea nu a fost menționată nici odată în reportaj ca și cauză a acestei catastrofe. De ar fi luat oamenii seama la cuvintele pe care le-a spus Dumnezeu poporului Său când a zis: “Dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia, scrise în cartea aceasta, dacă nu te vei teme de acest Nume slăvit și înfricoșat, adică de Domnul, Dumnezeul tău, Domnul te va lovi în chip minunat, pe tine și sămânța ta, cu răni mari și îndelungate, cu boli grele și necurmate. Va aduce peste tine toate bolile Egiptului de care tremurai, și ele se vor lipi de tine. Ba încă, Domnul va aduce peste tine, până vei fi nimicit, toate felurile de boli și de răni care nu sunt pomenite în cartea legii acesteia. După ce ați fost atât de mulți ca stelele cerului, nu veți mai rămâne decât un mic număr, pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului tău.”(*Deuteronom 28,58-62*)

Dar va spune cineva că aceste cuvinte au fost adresate de Dumnezeu poporului Israel și nu sunt relevante pentru națiunea noastră. Ba da! Legea rămâne aceeași, Dumnezeu pedepsește păcatul și îl va pedepsi totdeauna, pentru că El nu se schimbă. El este același ieri, azi și în veci și mai spune Sfânta Scriptură că în caracterul lui Dumnezeu nu este nici schimbare nici umbră de mutare. Bolile sexual transmisibile sunt consecința imoralității în care au ajuns oamenii din pricina că s-au îndepărtat și se îndepărtează de Dumnezeu.

Unii zic că tinerii se îmbolnăvesc de boli sexual transmisibile, din pricina că nu sunt informați cum să se protejeze. Păi cum nu sunt informați? Nu li se dau seminare unul după altul cum să se protejeze cu prezervative? Nu vin ginecologi și alți așa numiți specialiști prin școli ca să le cheme pe fete în față și apoi să le dea banane ca să se exerseze la îmbrăcarea prezervativului? Această epidemie a bolilor sexual transmisibile tocmai și este rezultatul acestei “educații sexuale”. Oare de ce nu înțeleg și nu vor să înțeleagă cei de la Ministerul Educației, directorii de școli și toți profesorii că atunci când vine cineva să-i învețe pe elevi “sexul protejat” și le distribuie prezervative, prin aceasta îi invită și îi îndeamnă la imoralitate și parcă le-ar da un bilet la desfrâu? Și apoi să nu creadă nimeni că există sex protejat de prezervativ. În afara limitelor stabilite de Dumnezeu nu există sex protejat. Dumnezeu a lăsat relația sexuală pentru căsătorie doar. Este adevărat că tinerii pier din lipsă de informare, pentru că nu sunt lăsați în școli cei ce vin să-i învețe din Cuvântul lui Dumnezeu? De altfel, dacă vii într-o școală și spui că vrei să-i înveți pe elevi despre relațiile sexuale din Cuvântul lui Dumnezeu, mai puțini sunt directorii și profesorii care te vor lăsa să o faci, iar la Ministerul Învățământului am primit refuzul de multe ori. Și totuși, din cei aproximativ 50.000 de elevi care au apucat să facă măcar o lecție din cursul “Sexualitatea din perspectiva Bibliei”, peste 35.000 au ales să facă un legământ cu Dumnezeu și cu viitorul lor partener de căsătorie și au promis că se vor păstra curați și nu vor întreține relații sexuale în afara căsătoriei. Cineva, iar, va spune că nu este real aceasta? Ba da! Este foarte real! Și eu știu foarte mulți băieți și fete care și-au ținut promisiunea și acum sunt fericiți.

Sterilitatea este răspândită printre bărbați și femei în aceeași măsură. Anterior era știut că sterilitatea se întâlnește mai des la femei. Dumnezeu a vorbit despre aceste zile când a spus:

“Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeul tău, va ținea față de tine legământul și îndurarea cu care S-a jurat părinților tăi. El te va iubi, te va binecuvânta și te va înmulți; va binecuvânta rodul trupului tău și rodul pământului tău, grâul tău, mustul și untdelemnul tău, rodul cirezilor tale de vite și rodul turmelor tale de oi, în țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da. Vei fi binecuvântat mai mult decât toate popoarele; și la tine nu va fi nici bărbat, nici femeie stearpă, nici vită stearpă în turmele tale. Domnul va depărta de tine orice boală” (*Deuteronom 28,12-15*) Întoarcerea la Dumnezeu din toată inima este soluția pentru problema sterilității, a sărăciei și a tuturor problemelor poporului nostru.

O cauză a catastrofei demografice a fost numit faptul că cuplurile se mulțumesc să nască câte un singur copil, iar foarte mulți bărbați și femei fumează și consumă alcool. Toate aceste sunt patimi rele în care au fost prinși oamenii, pentru că ei nu mai știu ce este înfrânarea poftelor. De fapt, de unde ar ști, dacă mas-media parcă ar avea un contract cu diavolul să aprindă poftele oamenilor, începând de la fumat și terminând cu desfrâul sexual. Încercați într-o zi când mergeți la serviciu să priviți toate reclamele din oraș și să vedeți ce predomină. Eu am observat că cel mai mult se face reclamă la băuturi alcoolice și țigări și aproape în toate reclamele este prezent elementul care seduce sexual.

Avortul este cel mai crud și mai sălbatic omor care în țara noastră se face sub protecția legii și un număr uriaș de femei au devenit ucigașe ale copiilor proprii doar în anul acesta. În Vechiul Testament, pentru cazurile când se găsea în câmp un cadavru al unui om și nu se știa cine l-a omorât, Dumnezeu a poruncit ca oamenii din localitatea cea mai apropiată să vină, să aducă o jertfă… Și, luând cuvântul, să zică: “Mâinile noastre n-au vărsat sângele acesta, și ochii noștri nu l-au văzut vărsându-se. Iartă, Doamne, pe poporul Tău Israel, pe care l-ai răscumpărat; nu pune sângele nevinovat în socoteala poporul Tău Israel.” Și sângele acela nu-i va fi pus în socoteală. Astfel trebuie să cureți din mijlocul tău sângele nevinovat, făcând ce este plăcut înaintea Domnului” (*Deuteronom 21,7-9*). În cazurile când ucigașul era identificat, trebuia să fie pedepsit cu moartea, doar așa putea fi acoperită vina pentru omorul săvârșit. Noi însă la ce zile am ajuns? Când mamele criminale își omoară copiii proprii sub protecția legală a statului? Vina pentru sângele vărsat al acestor milioane de copii omorâți până acum, stă asupra noastră ca și națiune și blestemul nu va întârzia. Iată că ne și ajunge.

Practicile imorale sunt o alegere a omului. Homosexualitatea și celelalte practici sexuale perverse sunt la fel o alegere a omului. Nimeni nu a fost născut așa. Dumnezeu a creat bărbat și femeie și le-a spus: “…vă înmulțiți și stăpâniți pământul”. Activiștii mișcării gay au folosit anterior termenul “preferințe sexuale” care arată clar că homosexualitatea este o alegere. Pentru a ascunde acest adevăr au introdus termenul ambiguu “orientare sexuală”. Când a fost întrebat Doctorul Paul Cameron de la Family Research Institute din SUA despre originea acestui termen a dat următorul răspuns într-un mesaj electronic: Termenul „preferințe sexuale” a fost folosit de Alfred Kinsey și alți cercetători și acest termen descrie mult mai clar ce este homosexualitatea – alegerea de a întreține relații sexuale cu persoane de același sex. Mișcarea gay a inventat termenul „orientare sexuală” pe la mijlocul anilor 1980 ca astfel să combată aspectul alegerii ce se înțelege implicit în termenul „preferințe sexuale”. Cei ce se numesc învățați și politicienii au acceptat acest concept ambiguu care a fost ales tocmai din pricina ambiguității lui.

Dumnezeu condamnă practicile imorale pe care oamenii vor să le promoveze prin introducerea sintagmei „orientare sexuală”. Dumnezeu este creatorul omului și a sexualității umane. Creatorul a stabilit orientarea sexuală a omului când a spus “De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa”. Celelalte practici sexuale sunt imorale iar homosexualitatea nu este definită în Biblie ca și o alternativă, ci este numită “urâciune”, “lucru scârbos”, “împotriva firii”, “obicei urât”, “patimă scârboasă” și un rău care afectează grav societatea întreagă. Conform ultimului recensământ, 93,3% din populația țării noastre s-au declarat creștini ortodocși a căror credință este întemeiată pe preceptele Bibliei și nu este compatibilă cu acceptarea acestor practici imorale.

Să fim cu mintea trează și să știm, că ziua de azi trăită corect, cu dragoste față de Dumnezeu, ne asigură un viitor luminos în Împărăția lui Dumnezeu.

Preot Nicolae Ciobanu

Despre Misionarismul și cultul ortodox – un răspuns la nedumeririle protestanților

(începutul în pag. 5)

10. Omul nu se poate mântui numai cu predica? De ce insistați atât de mult pe viața cultică?

Lucrarea de mântuire a Bisericii nu este suficientă numai prin predică. Dacă cineva aude cuvântul lui Dumnezeu și zice „m-am mântuit”, nu înseamnă că s-a mântuit deja! Biserica Ortodoxă, în afara cuvântului lui Dumnezeu, dăruiește omului și o viață tainică. Omul, luând parte la Tainele Bisericii, se sfințește și se îndumnezeiește. Darea Sfintei Împărtășanii credincioșilor, de pildă, se face „spre iertarea păcatelor și viața veșnică”. Credincioșii, prin intermediul Dumnezeieștii Euharistii, se unesc tainic cu Hristos și devin „părtași dumnezeieștii firi” (*II Pet. 1,4*). Ce altceva este mântuirea omului mai mult decât aceasta?…

11. Ne puteți explica ce este „taina”?

Este anevoios cuiva să creadă în viața tainică a Bisericii dacă nu înțelege mai întâi ce înseamnă cuvântul „taină”. Taina este ceva ce vedem că se săvârșește, dar minții omenești îi e cu neputință să priceapă CUM se săvârșește. Dacă am fi putut pricepe cum are loc Taina, atunci nu ar mai fi Taină, ci un act omenesc obișnuit, de fiecare zi. Spunem, de pildă, că Dumnezeu este în Treime. Vă întreb: cine dintre noi înțelege taina Sfintei Treimi? Trei persoane, o ființare! Taina aceasta, judecată prin prisma logicii omenești, este iațională. Dacă este însă privită prin dimensiunea credinței, atunci nu mai este iațională, ci supra-rațională – depășește rațiunea omenească. Cine poate pricepe ce este Dumnezeu? Care este, adică, esența, ființarea lui Dumnezeu? NIMENI! Și, totuși, credem în Dumnezeu. Nu pentru că Îl înțelegem, ci pentru că simțim tainic prezența Lui și gustăm cu inima dragostea Sa – putem, adică, înțelege energiile necreate ale lui Dumnezeu, după cum foarte frumos au teologhisit marii Sfinți Părinți ai Bisericii Ortodoxe, – nu însă și ființarea Lui. Să vedem în Scriptură ce i-a zis Dumnezeu lui Moisi când acesta a cerut de la Dumnezeu să-I vadă Slava: „Eu voi merge înaintea ta cu Slava Mea… Nu vei putea vedea Fața Mea, că nu va vedea om Fața Mea și să fie viu…” (*Ieș. 33,18-20*). Așijderea se întâmplă cu toate adevărurile credinței, ce depășesc legile firii. „Le vedem fără să le vedem, le cunoaștem fără să le cunoaștem”, deoarece toate sunt acoperite în „dumnezeiescul întuneric” (Sf. Grigorie al Nyssei). Le trăim și participăm la ele numai cu puterea credinței. Dacă ne încăpățânăm să credem doar ceea ce putem cuprinde cu logica și rațiunea noastră depășită, atunci ne îngustăm incredibil orizontul duhovnicesc și, până la urmă, nu putem fi creștini. Deoarece, în ultimă instanță, „credința este încredințarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute” (*Evr. 11,1*). Și, bineînțeles, credința presupune smerenie adevărată, cu care atragem harul lui Dumnezeu, căci „Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har” (*Iac. 4,6*). Cel smerit, care se încrede în Dumnezeu mai mult decât în rațiunea lui, cu harul lui Dumnezeu, poate pătrunde Tainele Bisericii.

12. Cum poate cineva studia teologia ortodoxă în Coreea?

Întrucât teologia ortodoxă e aproape necunoscută în Coreea, Mitropolia Ortodoxă a Coreei depune strădanii să întemeieze o Facultate de Teologie Ortodoxă, ce va fi prima nu doar în Coreea, ci și în întreaga Asie Răsăriteană. Rostul ei va fi să dea posibilitatea oricui ar dori să aibă acces la această comoară neprețuită! Rugați-vă ca această dorință a noastră să se înfăptuiască cât mai grabnic, întru slava lui Dumnezeu.

Cele două conferințe, ce au durat mai bine de trei ore, cu o scurtă pauză de 10 minute între ele, s-au încheiat cu următoarele cuvinte ale Mitropolitului Ambrozie:

Înainte de a pleca de la catedră, aș vrea mai întâi să vă mulțumesc pentru invitația făcută și, mai cu seamă, pentru întrebările bine gândite și de actualitate ce mi-au fost puse. În al doilea rând, îmi cer iertare dacă, eventual, cineva s-a simțit ofensat de răspunsurile care s-au dat. Intenția mea n-a fost să rănesc pe nimeni, dar întrucât cred că într-un dialog, ca să aducă roade și să fie de un real folos – și socotesc că nimeni n-a venit astăzi aici ca să asculte vorbe goale și să-și piardă vremea – trebuie negreșit să precumpănească sinceritatea și dragostea, de aceea v-am spus ce cred, cu limbajul adevărului și dragostei. Cuvintele „ținând adevărul în dragoste” (*Ef. 4,15*) și „cunoașteți adevărul și adevărul vă va face slobozi” (*Io. 8,32*) au constituit fundamentele scripturistice ale gândirii mele. Și, la sfârșit, vreau să întăresc, pentru evitarea oricăror răstălmăciri, că n-am spus că noi, ortodocșii, suntem toți sfinți! Bineînțeles că avem ca țintă sfințenia și pentru ea ne luptăm. Însă ce face fiecare în viața sa personală, Dumnezeu judecă. Ceea ce am încercat să vă spun este că noi, ortodocșii, credem nestrămutat că avem credința cea dreaptă. Continuăm credința Bisericii celei Una și nedespărțite a primului mileniu, având în minte porunca apostolică: „Fraților, stați neclintiți și țineți predaniile ce ați fost învățați, ori prin cuvânt, ori prin epistola noastră” (*II Tes. 2,15*).

Traducere de Monahul Gherontie (Nica)
După „Πάνταταέθνη”, periodic misionar, nr.116, oct.-nov.2010
Articol apărut în nr. 28 din revista “Familia Ortodoxă”

Sursa: http://www.familiaortodoxa.ro/

A trecut la Domnul prot. Daniil Bandurovschi

S-a stins din viață unul dintre cei mai vârstnici preoți din cuprinsul mitropoliei noastre Protoiereul Daniil Bandurovschi.

Vredicul de pomenire părinte, prin viața ordonată şi slujirea jertfelnică lui Hristos, va rămâne un exemplu pentru generația tânără, datorită răbdării şi iubirii în clipele grele prin care a trecut.

Se naşte la 17 decembrie 1917 în oraşul Chişinău, într-o familie de slujitori. După absolvirea claselor începătoare, studiază la Seminarul duhovnicesc de 8 ani din or. Ismail pe care-l absolveşte în anul1938.

Îşi continuă studiile la Facultatea de teologie din Chişinău, dar în scurt timp este condamnat de către regimul ostil credinței, fiind exilat la muncă silnică în folosul public.

După 10 ani de calvar este eliberat şi revine acasă. În perioada anilor 1958-1970, însetat după cele sfinte, vrednicul de pomenire preot Daniil l-a slăvit pe Dumnezeu fiind numit cântăreț la biserica din s. Taşlâc, Dubăsari, apoi în or. Soroca.

În anul 1970 este hirotonit în treapta de diacon, apoi în cea de preot de către Episcopul Bartolomeu de Chişinău.

În anul 1974 ajunge paroh la biserica "Acoperământul Maicii Domnului" din s. Carahasani, jud. Tighina, funcție exercitată până-n 2001, ulterior fiind desemnat paroh de onoare.

Pe parcursul frumoasei şi îndelungatei slujiri Protoiereul Daniil s-a învrednicit de mai multe distincții bisericeşti, primite în urma eforturilor depuse în ogorul Domnului. De asemenea, la cererea preoților din protopopiatul Thighina a fost ales duhovnic al circumscripției.

A trecut la Domnul în data de 26 octombrie. Slujba prohodului a fost oficiată în biserica "Acoperământul Maicii Domnului" în care vrednicul de pomenire a păstorit timp de patru decenii. Mai mulți slujitori în frunte cu Prot. Anatolie Railean, protopop de Ştefan-Vodă, s-au iertat cu părintele, rugându-se să fie aşezat de către Dumnezeu în corturile drepților.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

A trecut la Domnul părintele Grigore Motruc

Cu profundă durere şi regret am aflat de trecerea la cele veşnice a unuia dintre cei mai respectați şi mai vârstnici slujitori din Protopopiatul de Căuşeni - Protoiereul Grigore Motruc.

De-a lungul îndelungatei slujiri la altarul Domnului, părintele Grigore s-a recomandat ca un vrednic şi smerit păstor al turmei încredințate spre îndreptare pe calea mânturii.

Iubit de confrații slujitori şi de enoriaşi, părintele Grigore a lăsat în urma sa nu atât regrete şi tristețe, cât un exemplu de profundă trăire creştină, pe care fiecare dintre noi trebuie să-l urmeze. Nu s-a plâns niciodată de nimic, a trecut cu bărbăție prin toate greutățile vremurilor, punându-şi cu deplină încredere nădejdea în Dumnezeu.

Date biografice:

Vrednicul de pomenire Protoiereul Grigore Motruc s-a născut în data de 22 iunie 1929 în or. Căuşeni. Învață în şcoala locală până-n 1951, după care în 1953 este înmatriculat la Seminarul Teologic din oraşul Odesa pe care-l absolveşte în anul 1957. În data de 8 noiembrie 1957 este hirotonit în treapta de diacon, iar la 24 noiembrie în treapta de preot. Pe parcursul slujirii sale, vrednicul slujitor s-a învrednicit de mai multe distincții bisericeşti. De asemenea Protoiereul Grigore a deținut funcția de protopop în următoarele circumscripții: Ştefan-Vodă, Căuşeni şi Tighina, pe care şi le-a asumat cu toată responsabilitatea. De asemenea, a făcut parte din comisia pentru supraveghere a edificării şi restaurării locaşurilor sfinte, iar din anul 2001 devine duhovnic al protopopiei jud. Tighina.

Se stinge din viață în data de 26 octombrie la vârsta de 82 de ani, lăsând după sine doi copii, nepoți şi o numeroasă turmă de credincioşi.

Slujba prohodirii Protoiereului Grigore Motruc a fost săvârşită de un sobor de preoți în frunte cu Prea Sfințitul Anatolie, Episcop de Cahul şi Comrat, în biserica cu hramul „Sf. Ap. Petru şi Pavel" din or. Căuşeni, în incinta căreia a şi fost înmormântat.

Dumnezeu să-l odihnească cu drepții!

Sinodul pan-ortodox: o necesitate a ortodoxiei universale

În ziua de 2 noiembrie 2011, Înaltpreasfințitul Hilarion, Mitropolit de Volokolamsk, Preşedintele Departamentului de relații externe al Patriarhei Moscovei, a primit Diploma de Doctor Honoris Causa din partea Academiei teologice din Sankt Petersburg.

Cu această ocazie, ierarhul rus a ținut un discurs de recepție consacrat viitorului Sinod pan-ortodox: istoria pregătirii sale, temele propuse pentru a fi discutate, poziția Bisericilor, propunerile comisiei inter-ortodoxe pregătitoare, deciziile luate înaintea sinodului etc.

În alocuțiunea sa, Înaltpreasfințitul Hilarion a arătat rațiunile de organizare a acestui sinod pan-ortodox şi problematica teologică şi administrativă a organizării sale. A urmat apoi un excurs istoric bine documentat cu privire la acest sinod şi la reacțiile pe care el le-a adus în lumea ortodoxă. Situația ortodoxiei în secolul al XX-lea este cu siguranță diferită de cea a secolelor trecute. Au apărut multe Biserici autocefale, Imperiul Otoman s-a desființat, iar diaspora ortodoxă este o realitate vie şi important în Biserică.

Cele 10 teme fundamentale de discuție inter-ortodoxă sunt: 1. Diaspora ortodoxă, 2. Autocefalia şi modurile ei de proclamare, 3. Autonomia şi modurile ei de proclamare, 4. Dipticele, 5. Problema calendarului, 6. Impedimentele la căsătorie, 7. Alinierea dispozițiilor eclesiale privitoare la post, 8. Atitudinea Bisericilor locale ortodoxe cu privire la restul lumii creştine, 9. Ortodoxia şi mişcarea ecumenică, 10. Aportul Bisericilor ortodoxe locale la victoria ideii de pace, libertate, fraternitate şi iubire între oameni şi eliminarea discriminării rasiale.

După ce a trecut în revistă fiecare dintre aceste puncte şi a arătat situația de facto a acestora în Biserică, ierarhul rus a arătat şi ceea ce se aşteaptă de la un asemenea sinod pan-ortodox. Organizarea unui conciliu de asemenea amploare ar fi şi un semnal pozitiv de unitate eclesială ortodoxă şi de coerență în exprimare şi gândire teologică şi administrativă.

Traducerea şi adaptarea: Pr. Ioan Valentin Istrati

Creştinii au devenit cel mai persecutat grup religios din lume

Patriarhul Moscovei şi Întregii Rusii, Kiril a declarat că tendința de creştere a anticreştinismului a făcut ca această religie să fie cea mai prigonită din lume. «Biserica Ortodoxă Rusă priveşte cu o mare îngrijorare manifestările tot mai frecvente de ură împotriva creştinilor în lume. Potrivit mai multor surse independente, creştinii au devenit cel mai persecutat grup religios din lume», – a spus patriarhul Kiril la întâlnirea cu un grup de ascultători al cursurilor diplomatice superioare al academiei Diplomatice MAI al Federației Ruse.

Potrivit discursului său, cele mai grave forme de discriminare împotriva minorității creştine se manifestă în Orientul Mijlociu şi Africa de Nord, cazuri de persecuție a creştinilor sunt de asemenea în Pakistan, Irak şi Nigeria, ne aduce la cunoştință Departamentului de Informare Sinodală.

Conducătorul Bisericii Ortodoxe Ruse a subliniat că situația creştinilor în lume nu va rămâne fără atenția Bisericii Ortodoxe Ruse, şi a reamintit că în luna mai 2011, Sfântul Sinod a emis o declarație în legătură cu cazurile de devastare din Bisericile copte din Egipt.

"Lupta pentru ameliorarea stării creştinilor în lume este una dintre prioritățile activităților externe ale Bisericii Ortodoxe Ruse, în care partenerii noştri sunt alte Biserici Ortodoxe, în primul rând – cele aflate în Orientul Mijlociu", - a concluzionat patriarhul.

site sursă www.pravoslavie.ru ; traducere www.ortodoxia.md

Biserica Anglicană refuză să oficieze căsătorii gay

La scurt timp după ce guvernul englez a emis o confirmare oficială a posibilității ca locaşurile de cult să oficieze slujbe de căsătorie pentru partenerii de acelaşi sex, Biserica Anglicană a trimis o circulară în care avertizează preoții să nu găzduiască astfel de ceremonii. Cuplurile gay vor putea, începând cu 5 decembrie, să se cunune religios în cadrul bisericilor de pe teritoriul Marii Britanii, potrivit documentului guvernamental citat de ziarul britanic The Guardian. Acelaşi act prevede însă că grupurile religioase au posibilitatea de a refuza să oficieze astfel de ceremonii în lăcaşurile lor de cult.

„Guvernul îşi ia angajamentul de a înlătura bariera care împiedică parteneriatele civice să fie înregistrate în cadru religios, pe proprietatea grupurilor de credință care permit acest tip de ceremonie," se arată într-o declarație scrisă a ministerului egalității de şanse.

Până recent, legea interzicea oficierea de ceremonii de parteneriat civil între persoane de acelaşi sex, şi nu recunoştea decât validitatea juridică a uniunii între parteneri de sex opus.

Conducerea Bisericii Anglicane a avertizat clerul său să nu oficieze cununii pentru cuplurile homosexuale nici după ce legea va intra în vigoare. „Vom studia de urgență propunerile legislative pentru a verifica dacă legea oferă într-adevăr grupurilor religioase posibilitatea de a opta dacă să oficieze sau nu cununiile," a declarat un purtător de cuvânt al Bisericii.

Potrivit declarației emise de Camera Episcopilor în iulie 2005, Biserica Anglicană nu îşi oferă binecuvântarea pentru parteneriatele civile homosexuale şi, aşa cum spune purtătorul de cuvânt, nici nu are intenția de a schimba acest regulament.

O poziție similară a adoptat şi Conferința Episcopilor Catolici din Anglia şi Wales. Reprezentanții Conferinței au spus că noile reglementări sunt nenecesare fiindcă niciuna din bisericile catolice nu va fi folosită pentru astfel de ceremonii.

Reprezentanții Bisericii Catolice salută faptul că guvernul a declarat explicit că nimic din textul legii nu obligă bisericile să oficieze slujbe de cununie pentru cuplurile homosexuale, prevenind astfel discriminarea acelor instituții religioase care nu doresc să participe la astfel de ceremonii.

Guvernul englez a adoptat o politică de promovare a drepturilor homosexualilor, care se extinde şi la nivel internațional. Recent, premierul David Cameron a amenințat că Anglia îşi va retrage ajutorul financiar dat țărilor care condamnă homosexualitatea, dacă acestea nu îşi vor reforma punctul de vedere.

www.semneletimpului.ro

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2011

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ŞI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul şi nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției
"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
http://www.curierulortodox.info
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUŞTEI - redactor şef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chişinău
Tirajul: 800
Comanda: 2183